

det er paa den Maade, man behandler diſſe Ting. Jeg ſkal ikke ſøie nogen Kommentar til, jeg vil kun tillade mig en Bemærkning lige overfor det ærede Medlem for Frederiksberg Amts 1ſte Valgkreds (Thomſen). Det ærede Medlem er ſlet ikke ſaa ukyndig i diſſe Forhold, han veed godt, hvorledes det forholder ſig med dette Andragende. Jeg ſagde aabent og lovalt, hvorledes min Opfattelse er, det veed det ærede Medlem meget godt. Jeg ſkal ikke komme ind paa en Diskuſſion om, hvad der foreſaldt i Udvalget, ſjøndt det ærede Medlem flere Gange kom tilbage dertil. Efter at den høitærede Miniſter havde udtalt, at vi kunde ſaae Alterne at ſe, udtalte det ærede Medlem fra Helsingør lige overfor vor høitærede Formand, at det var hans Skyld, at Munden var lukket paa det eneſte Medlem her i Thinget, ſom vidſte fuld Bekked med diſſe Sager, nemlig det ærede Medlem for Frederiksberg (Steffenſen); men dette ærede Medlem er fuldstændig ude af Stand til at dømme i denne Sag; thi han var den Auditor, ſom ledede Sagen. (Afbrydelse.) Sa, mod Hr. Nielsen, og han vilde være det eneſte Medlem i denne Sal, der formodentlig vilde være ſaa taktfuld at holde ſin Mund, ſelv om han havde Leilighed til at tale. Alſaa, det ſaldt grumme uheldig ud for det ærede Medlem fra Helsingør, naar han overſaldt Formanden, fordi denne havde lukket Munden paa det ærede Medlem fra Frederiksberg, ſom formodentlig ſelv vilde være ſaa taktfuld at holde den i, om der end havde været Leilighed for ham til at tale. Naar den høitærede Miniſter tilbød os Alterne i diſſe Sager, ſaa vil jeg bemærke, at ſaadanne Alter mange Gange ikke ere to Dre værd. I ſin Tid i Auleledning af den bekjendte Søgersborgſke Rekruthiſtorie har jeg ſelv været tilkaldt til Forhør. Det var under Forhold, hvor min Stilling var fuldstændig perſonlig fri, og jeg fik da Lov at ſe, hvorledes de Herrer Auditører forſtaa at lave Alter. (Afbrydelse.) Sa, er der nogen Inſtitution, ſom jeg har Miſtillid til, er det virkelig de Herrer Auditører. (Afbrydelse.) Sa, det er nu min Erfaring. Ved den omtalte Hufarekrutſag fik jeg ſom ſagt Alterne at ſe, og jeg fik da rigtignot en ſjergelig Fornemmelse af, hvorledes de Herrer Auditører kunne forſtaa at lave Forhør, hvorledes de ſige til ſaadan en ſtakkels Soldat:

Er det ikke ſaaledes? — „So!“ Og ſaa ſkriver de en hel Del op og ſiger ſaa til ham: Var det ikke ſaaledes? — „So!“ — og ſaa har den Soldat udtalt det og det. Altkiſtterne giver jeg alſaa ikke ſtort for; de kunne maaſte mange Gange være gode nok, men ſommetider ere de efter den Erfaring, jeg har, meget uefterrettelige, ſaa dem ſætter jeg ikke ſtor Pris paa. Det var kun de Bemærkninger, jeg vilde tillade mig at gjøre, idet jeg beder den ærede Formand undſkyldbe, at de ere blevne temmelig lange.

Krigs- og Marineministeren (Ravn): Det ærede Medlem kom der med nogle Udtalelſer om Auditører, ſom jeg ſynes, lignede dem, han kom med om Sekondlieutenanter tidligere. Maaſte det dog heller ikke var alle Auditører, han mente, men jeg ſynes nok, det var temmelig ſtærke Udtalelſer. Det er overordentlig vanſkeligt i det Hele taget at diskutere med det ærede Medlem, naar han ſaaledes glat væk angriber alt Muligt, Auditører, Altkiſtter o. ſ. v., alt det duer ingen Verdens Ting, ſaa veed jeg virkelig ikke, paa hvad Maade man ſkal diskutere. Det var egentlig for at ſige dette, jeg bad om Ordet. Jeg ſkal kun tilſvare, at det ærede Medlem fra Frederiksberg (Steffenſen) ikke havde det Allerringeſte at gjøre med denne Afſtedigelse. Vel var han Auditor ved Forhørene, men de førte jo ikke til mere end 8 Dages Bagtarreſt; Afſtedigelsen havde det ærede Medlem for Frederiksberg ikke det Allerringeſte at gjøre med. Forøvrigt ſynes jeg, at Sagen er temmelig uddebatteret. Jeg fra min Side har ſlet ikke paaftaaet, ſom det ærede Medlem ſagde, at Stabsſergent Nielsen offentlig havde fremſat det. Vel ere Tanker toldfri, men det ærede Medlem maa dog indrømme, at de ophøre at være toldfri, naar de blive nedſkrevne. Jeg gjentager, at Sagen er ganſke kortelig den, at denne Mands Opførelſe i Forhørene, netop fordi han var anſet for en særdeles paalidelig Mand og for en efter den Stilling, han indtog, anſet Mand, maatte abſolut forſkærte ham den nødvendige Tillid baade hos Over- og Underordnede, og derfor kunde man ikke Andet end anſe det for nødvendigt, at han blev afſtediget.